

1 MAART

Ik krijg vanmiddag les en ik kan niet wachten. Ja, dat heb ik goed geschreven. En nee, ik ben niet gek geworden van te lang in de zon zitten.

Ik heb een nieuwe leraar, Andron, en ik vind hem echt leuk. Net als mijn andere leraren is hij Grieks. Maar hij laat me niet de hele dag woorden en nummers overschrijven. Dat doen de anderen wel. In plaats daarvan vertelt hij me verhalen over coole Griekse helden, zoals Odysseus en Hercules.

Die kerels zijn geweldig. Waarom hebben mijn andere leraren me nooit over hen verteld?

Als je uit een land komt waar iedereen met driekoppige honden en vrouwen met slangenhaar vecht, zouden ze dat toch moeten zeggen. In plaats van mij alle nummers van 1 tot en met C te laten opschrijven.

11 MAART

Andron vertelde me vandaag tijdens de les over Hercules, een Griekse held waar hij bevriend mee is. Hercules is net als ik, alleen ouder en groter en sterker. En heel goed in vechten. En hij heeft een baard.

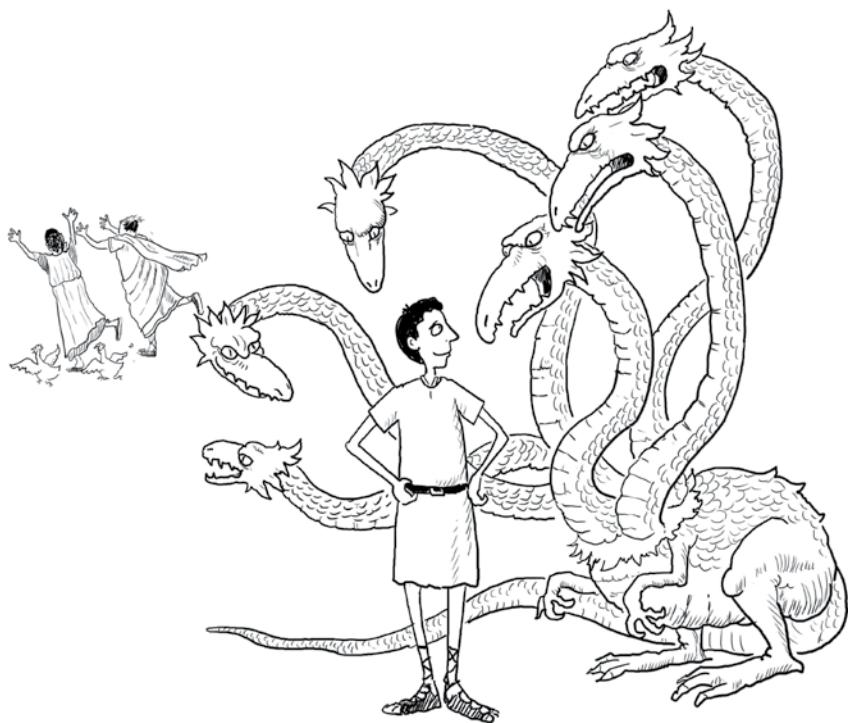
Hera, een godin, stuurde slangen om hem te doden toen hij nog maar een baby was. Maar hij was zo sterk dat hij ze wurgde.

En toen hij ouder was, liet een koning hem twaalf werken doen. Worstelen met een enorme leeuw, bijvoorbeeld. En een monster met een heleboel hoofden die op slangen leken, doden. De opdrachten waren eigenlijk

onhaalbaar, maar het lukte hem toch omdat hij
geweldig is.

Andron heeft een heleboel enge beesten gezien
in Griekenland. Ze zijn daar net zo normaal
als varkens en kippen hier. Alles met minder dan
zeventien koppen negeer je daar gewoon.

Het enige probleem met al die verhalen is dat
mijn leven hier in Rome er saai bij lijkt. Misschien

zal ik de goden vragen een paar coole Griekse beesten naar ons huis te sturen. Maar ik denk niet dat ma en pa daar erg blij mee zouden zijn.

III MAART

Ik hoef de goden niet eens te vragen om Griekse beesten naar hier te halen. Want wij gaan daarheen!

Julius Caesar heeft gezegd dat pa naar Elis moet gaan om de gouverneur, Antimachus, te vertellen dat hij meer belasting moet betalen. Ik zei dat ik mee wilde omdat ik heb gehoord dat het daar geweldig is. Toen zei ma dat ze ook meeging. Omdat ze het aan haar heilige kippen had gevraagd en die zeiden dat ze mee moest.

Haar heilige kippen zijn hetzelfde als gewone kippen, behalve dat zij beweert dat ze de

toekomst voorspellen. Ze stelt ze een vraag, en strooit dan graan voor ze neer. Als ze ervan eten, betekent het ja. Als ze er niet van eten, betekent het nee.

Ik heb geprobeerd om ze de uitslagen van strijdwagen-races te laten voorspellen, en geloof me, het werkt niet.

Maar goed, ze zeiden dat ma naar het prachtige, warme Griekenland moest gaan. Grappig dat ze haar nooit naar een koud en lelijk land sturen, zoals Gallië.

Ik zei dat Andron mee moest als mijn gids, en pa en ma gingen akkoord.

Ik vertelde het aan Andron tijdens de les, maar hij leek niet zo enthousiast als ik had verwacht. Toen ik vroeg of hij me kon voorstellen aan zijn vrienden Odysseus en Hercules, veranderde hij van onderwerp. Ik hoop dat hij niet heeft gelogen over hoe goed hij ze kent.

IV MAART

Ik vroeg Andron of hij me wilde vertellen over de enge wezens in Griekenland, maar hij was stiller dan anders. Hij zei dat de meeste beesten waarover hij me had verteld, hoog in de bergen leven. Dus misschien zouden we ze niet te zien krijgen.

Ik zei dat ik toch voorbereid moest zijn, voor het geval ze naar beneden kwamen. Om aan te vallen. Dat we dus oefeningen moesten doen.

Ik ging naar boven en pakte mijn zwaard. Ik liet hem zien hoe ik die gruwelijke beesten ga verslaan. Ik deed alsof ik de haren van een gorgon afkapte, een sfinx neerstak en een griffioen in plakjes hakte. Ik denk dat Andron het eng vond, want hij vertrok eerder dan normaal. Maar als we daar lastiggefallen worden door monsters, zal hij blij zijn dat ik geoefend heb.

V MAART

Vandaag ging ik langs bij mijn vriend Linos, die een wasserij heeft. Hij gaat rond met een emmer om de beste plas van Rome te verzamelen. Daarna giet hij het in een groot vat en wast daar tunieken en toga's in.

Zijn klanten komen steeds opnieuw terug.
Omdat hij zo goed is. Dit betekent dat hij de
meeste dagen alleen maar in de urine staat te
stampen.

Hij vindt het fijn als ik langskom en hem
Androns verhalen over zijn Griekse vrienden
vertel. De beste vertelt hij door aan zijn
klanten.

Hij vond het geweldig dat ik naar Griekenland ga. Ik heb beloofd dat ik langskom zo gauw ik terug ben. Om hem te vertellen welke monsters het lastigst waren om te verslaan.

Als mijn reis erg avontuurlijk wordt, vertelt hij mijn verhalen misschien wel door aan zijn klanten. En zij weer aan hun vrienden.

VI MAART

Pa herinnerde me eraan dat ik vorige keer zeeziek werd toen we op een schip gingen. Dat was maanden geleden, en ik ben nu een veel betere held. Ik zei dat het geen probleem zou zijn. Maar hij wilde per se dat onze stomme dokter Vibius me zou onderzoeken.

Vibius tuurde in mijn oren, ogen en neusgaten, en bestookte me met zijn verschrikkelijke adem. Ik vroeg wat hij aan het doen was. Hij zei dat hij keek of er een demon in mijn hoofd

zat die een hekel had aan reizen en mij voor straf ziek maakte.

Ik zei dat ik vaak genoeg over land had gereisd en dat ik daar nooit ziek van was geworden. En ik zou het wel gemerkt hebben als er een demon in mijn hoofd zat, toch? Ik zou hem hebben horen grommen of eten. Of demonisch uit mijn neus poepen of zo.

Vibius knikte en wreef over zijn kin. Toen zei hij dat mijn misselijkheid kwam van het geschommel van het schip. Niet door een demon. Hij was erg trots op zichzelf. Hoewel ma's kippen dit in de helft van de tijd hadden kunnen bedenken.

Daarna ging hij terug naar huis om wat medicijn te maken.

Laat op de avond kwam hij terug met een kleine pot. Er zat een kleverige zwarte vloeistof in, met vieze grijze klonters. Hij zei dat ik elke ochtend drie teugen moest nemen, de hele reis lang.

Ik nam een klein slokje van het drankje om het uit te proberen. Ik kreeg een vieze wasachtige smaak in mijn mond.

Ik vroeg Vibius wat het was. Hij zei dat het een mengsel was van wolvengal, vlees van een gevlekte hagedis en mest van een vrouwelijke geit.

Ik hoorde een raar geborrel in mijn maag en voor ik het wist, moest ik kokhalzen. Ik kon er niets aan doen. Ik braakte vol over Vibius heen en viel toen op de grond.

Ik vroeg hem of dit de werking van het medicijn was: dat al het braaksel uit je lichaam kwam, zodat je niets meer over had voor de reis.

Hij zei dat het een normale bijwerking was. Toen liep hij weg, nog steeds onder de kots, om zich door pa te laten betalen. Gek genoeg gaf pa hem zijn geld. Hoewel ik prima in orde was voordat hij kwam, en ziek toen hij wegging. Ik weet zeker dat dit niet is hoe dokters horen te werken.

VII MAART

We stonden vandaag allemaal vroeg op, laadden onze spullen op de kar en vertrokken naar de haven in Ostia.

De laatste keer dat ik op zee voer, was Julius Caesar erbij. Dus hadden we toen een enorm schip, met veel roeiende slaven. Die ouwe kaalkop is er nu niet bij, maar ik had toch een beetje hetzelfde verwacht. Dus ik was

verbaasd toen er in de haven alleen maar kleine bootjes lagen.

Ik vroeg pa wanneer ons schip aan zou komen, maar hij slenterde weg om met een paar zeemannen te kletsen. Even later kwam hij terug. Hij wees naar een piepklein schip en zei dat het van ons was.

Eerst dacht ik dat hij zich vergiste. Het schip was niet breder dan onze binnenplaats en het dek stond vol met potten en kruiken. Het was een vrachtschip. Niet bedoeld voor belangrijke mensen.

Pa wees naar Kapron, de kapitein. Hij was klein en dik, met een vies gezicht en een ruwe baard. Hij hing onderuitgezakt naast het schip

en kauwde op een olijf. Pa zei dat hij bereid was om ons met zijn vracht mee op en neer naar Elis te brengen, voor een heel redelijke prijs.

Wat? We gaan onszelf in een piepklein schip vol met goederen proppen, alleen maar omdat pa wat geld wil besparen?

Ik maakte het pa haarfijn duidelijk: ik zei dat hij een beter schip voor ons moest regelen, of ik zou terug naar huis gaan. Hij zei dat dat prima was. Hij wilde me er eigenlijk toch al niet bij hebben.

Dus. Ik zit nu in het ruim tussen twee potten
gepropt en probeer een houding te vinden waarin
ik kan slapen. Het is tot nu toe al een vreselijke
reis en we zijn nog niet eens vertrokken.

X MAART

Ik voel me net goed genoeg om weer in mijn
papyrusrol te schrijven. Toen ik op het grote schip
van Caesar was, werd ik al vreselijk zeeziek, en
op dit kleine bootje is het nog veel erger. Elke
golf tilt ons hoog op en smijt ons meteen weer
naar beneden. Mijn maag voelt alsof hij salto's
maakt.

Ik voel me dus niet erg stoer. Je zult Odysseus
nooit horen zeggen dat hij zich niet lekker
genoeg voelt om met een zeemonster te
vechten.

Op de eerste dag maakte ik Kapron heel erg
boos toen ik per ongeluk overgaf in een pot met
vijgen in het ruim. Hij zei dat niemand die nog zou